

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **M.M. – K.**, miesto podnikania N.X., B.B., IČO: X., zast. JUDr. J.G., advokátom, D.X., B.B., proti odporcovi v 1. rade: **A.**, s.r.o., T.X., Z., IČO: X. zast. Mgr. R.U., advokátom, N.X., Z. a odporkyni v 2. rade: **PharmDr. A.D. – A.**, miesto podnikania S.X., Z., IČO: X., zast. Mgr. L.U., advokátkou, N.X., Z., **o uloženie povinnosti vymeniť vadnú vec**, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 3. augusta 2007 č.k.43 Cob 196/97–75, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie o d m i e t a .

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Zvolene uznesením zo dňa 14. marca 2007 č.k. 12 Cb 35/06-57 konanie voči odporkyni v 2. rade zastavil a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni v 2. rade trovy konania vo výške 21 942 Sk.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal voči odporcom práva na výmenu osobného motorového vozidla Mercedes Benz C 270 CDI ev. č. X. za nové rovnakého typu resp. výmeny motora v uvedenom vozidle za rovnaký typ.

Odporkyňa v 2. rade vznesla námietku nedostatku pasívnej legitímácie v konaní.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 4. decembra 2006 vzal návrh späť voči odporkyni v 2. rade, preto súd v tejto časti konanie podľa § 96 ods.1,3 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods.2 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal odporkyni v 2. rade za 3 úkony právneho zastúpenia podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. v celkovej výške 21 942 Sk (jeden úkon za 7150 Sk).

Navrhovateľ podal proti uzneseniu odvolanie podaním zo dňa 5. apríla 2007, v ktorom uviedol, že k späťvzatiu návrhu došlo pred začatím pojednávania a odporkyni v 2. rade nevznikli také trovy, ako jej boli priznané.

Odporkyňa v 2. rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázala na ust. § 146 ods. 2 a navrhla uznesenie v napadnutej časti potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením zo dňa 3. augusta 2007 uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti trov konania zmenil tak, že odporkyni v 2. rade priznal trovy prvostupňového konania vo výške 4605 Sk a navrhovateľovi trovy odvolacieho konania 1160 Sk.

Odvolací súd vec prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné, nakoľko rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti trov konania nie je z hľadiska priznanej výšky trov konania správne. Prvostupňový súd pri určovaní trov právneho zastúpenia postupoval správne, keď odporkyni v 2. rade priznal trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci, avšak pochybil pri určení výšky tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci a to vzhľadom na predmet konania, ktorý nie je možné vyjadriť v peniazoch a uplatnený alternatívny petit, preto mal postupovať podľa ust. § 11 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.

Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania podľa § 220 ods. 1 O.s.p. zmenil a odporkyni v 2. rade priznal náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v sume 4605 Sk.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi priznal trovy odvolacieho konania 1160 Sk podľa pomeru úspechu v konaní.

Odporkyňa v 2. rade podala proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 28. septembra 2007 v zákonnej lehote.

V odôvodnení dovolania uviedla, že dovolanie podáva podľa § 237 O.s.p. z dôvodu, že v konaní došlo k vadám, ako aj z dôvodu, že konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zastáva názor, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Poukázala na rozhodnutie prvostupňového súdu v časti priznaných trov konania, proti ktorému podal navrhovateľ odvolanie a odvolací súd odvolaniu vyhovel, hoci v samotnom odvolaní nebolo uvedené, z akého dôvodu navrhovateľ napáda uznesenie prvostupňového súdu. V dovolaní cituje z odvolacieho rozhodnutia, ohľadne trov konania. Podľa dovolateľky odvolací súd nerešpektoval prejednávaci princíp, ako základný princíp sporového konania, v zmysle ktorého sú to účastníci, ktorí rozhodujú o tom, ktoré skutočnosti a dôkazy predložia na odôvodnenie a dokázanie uplatneného nároku. V priebehu celého konania nikto výšku tarifnej odmeny právnej služby nenamietol, teda nebola medzi účastníkmi sporná.

Podľa dovolateľky postupom odvolacieho súdu jej ako účastníčke konania odňal možnosť konania pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p. a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1) vec prejednal podľa § 242 ods. 1 a § 243 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní uznesenia napadnutého dovolaním a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O.s.p.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O.s.p.

Z uvedených ustanovení vyplýva, za splnenia akých podmienok zákon dovolanie pripúšťa, a to, jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutí odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené. Dovolanie taktiež nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods.5 O.s.p.).

Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, toto upravuje ust. § 239 O.s.p., ktoré taxatívne vymedzuje prípustnosť dovolania, pričom podľa ods. 3 ustanovenia § 239 dovolanie nie je prípustné (okrem iného) proti rozhodnutiu o trovách konania.

Teda pokiaľ ide o dovolacie dôvody podľa § 239 O.s.p. platí, že prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu uzneseniu je založená na princípe rozdielnosti rozhodnutia odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvého stupňa (§ 239 ods.1 O.s.p.), prípustnosť je tiež daná v prípade, ak súd dovolanie pripustil ... (§ 239 ods.2 písm. a/ až c/ O.s.p.). Dovolanie je však vylúčené v prípadoch uvedených v ust. § 239 ods. 3 O.s.p., teda i proti trovám konania. Z uvedeného teda vyplýva, že ani v prípade zmeňujúceho uznesenia týkajúceho sa trov konania, nie je dovolanie prípustné.

Dovolací súd skúmal splnenie dôvodov uvedených v § 237 O.s.p., na základe ktorých je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu, bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom

dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti (§ 242 ods.1). V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

Odporkyňa podala dovolanie proti odvolaciemu uzneseniu o trovách konania s poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. s odôvodnením, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom.

S týmto názorom sa dovolací súd nestotožnil. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. výslovne dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti s postupom súdu, teda procesnou činnosťou súdu vo veci podaného odvolania, ktoré bolo prejednané spôsobom vyplývajúcim z právneho predpisu. Teda odňatím možnosti konať pred súdom zákon rozumie znemožnenie uplatnenia konkrétnych procesných práv účastníka, teda tých, ktoré mohol pred súdom uplatniť (a nie odňatie potencionálnych práv, ktoré by mohol uplatňovať).

Podľa názoru dovolacieho súdu, nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým procesným vadám konania, ktoré by zakladali postup podľa § 237 O.s.p. Pre úplnosť dovolací súd vyslovuje, že pokiaľ ide o výšku tarifnej odmeny v nadväznosti na uplatnený nárok navrhovateľa, názor vyslovený odvolacím súdom je správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi trovy dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 12. augusta 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková